

Uitspraak

van de GGZ Klachtencommissie Patiënten en Naasten Utrecht (GKPNU)

Waar klager staat kan ook klaagster worden gelezen

Deze uitspraak betreft de klachtmelding van XX, klinisch in zorg bij Altrecht, zorgeenheid XX, XX.

I. Verloop

Bij het secretariaat van de GGZ Klachtencommissie Patiënten en Naasten Utrecht (voor het vervolg: de Klachtencommissie) is een klachtmeldingsformulier d.d. 23 juli 2020 van klaagster op 23 juli 2020m ontvangen en geregistreerd onder nummer GKPNU 057.20.2259.

Beschrijving van de klachten:

Op bovenvermeld formulier zijn de klachten als volgt omschreven:

1. Klacht tegen verplichte toediening medicatie.
2. Klacht tegen verplichte opname in een accommodatie

De klachten zijn ontvankelijk op grond van artikel 10.3 WVGZ; klaagster is verplicht opgenomen met een onvrijwillig opgenomen met een Crisismaatregel d.d. 21 juli 2020 met expiratedatum 24 juli 2020, die op 23 juli 2020 door de rechter is voortgezet tot en met 13 augustus 2020.

De klachten zijn schriftelijk behandeld door Klachtencommissie op 28 juli 2020.

Verloop:

Op 23 juli 2020 is het klachtenformulier bij de Klachtencommissie binnengekomen. Diezelfde dag is geconstateerd dat van een aanzegging verplichte toediening medicatie geen sprake is, en dit is vervolgens door de behandelaren van klaagster ook bevestigd. Op diezelfde dag is telefonisch contact gezocht met klaagster om haar dit terug te geven en om haar aan te geven dat, nu het alleen gaat om behandeling van klacht 1, deze behandeling schriftelijk zal gebeuren. Dat wil zeggen zonder hoorzitting. Verweerders is gevraagd of zij de behoefte hadden de commissie van een schriftelijk verweer te voorzien. Verweerders voelden deze behoefte niet, aangezien het medisch dossier van klaagster de benodigde informatie bevat. Ook wilde de commissie aan klaagster vragen of zij er prijs op stelde dat de commissie haar zou horen, face to face of telefonisch. Klaagster was echter niet bereid of in staat om aan de telefoon te komen om deze zaken met de ambtelijk secretaris van de commissie te bespreken. Daarop heeft het ambtelijk secretariaat, in overleg met de voorzitter van de commissie, een brief gestuurd aan klaagster met daarop de vraag om uiterlijk 27 juli 2020 10.00 uur in de vroege ochtend kenbaar te maken of zij door de commissie zou willen worden gehoord. Klaagster heeft hierop vervolgens niet geantwoord. Dit heeft geleid tot de beslissing dat de commissie de klacht van klaagster enkel op basis van de dossierstukken heeft beoordeeld.

Personalia:

Klaagster:

1. XX (voor het vervolg: klaagster).

Behandelaar:

- XX, arts, verweerder.

De Klachtencommissie bestaat uit:

- XX, jurist, voorzitter.
- XX, psychiater.
- XX, gedragsdeskundige.

XX, ambtelijk secretaris, is aanwezig voor de verslaglegging.

De volgende documenten stonden de Klachtencommissie in kopievorm ter beschikking:

- Klachtmeldingsformulier GKPNU d.d. 23 juli 2020.
- Relevante informatie uit het mijnQuarant-dossier van klaagster, met haar schriftelijke toestemming voor inzage door de Klachtencommissie, specifiek: XX

Op grond van de wet moet de Klachtencommissie al haar uitspraken openbaar maken en publiceren. Om die reden staan alleen in de aanhef de namen van betrokkenen en staan in het verslag en de overwegingen alleen functies en rollen genoemd. Uiteraard worden de namen van betrokkenen in de aanhef niet in de te publiceren uitspraak genoemd.

II. Verslag van de hoorzitting

Standpunt van klaagster

In haar klachtformulier formuleert klaagster haar klachten als volgt:

“Dit is nu de 3^e keer dat ik door Altrecht-medewerkers uit mijn huis geplukt ben, terwijl ik gewoon rustig thuis was. Zelfs de 24-uurs regeling eerbiedigen zij niet. Twee keer dwangbehandeling met haldol terwijl ik geen psychotische klachten had, de 2^e keer zelfs 6 injecties. Ik ben getraumatiseerd en ook werd mij de quetiapine geweigerd. Ook toen ik een zware trauma aanval. Ik wil naar huis.”

Standpunt van verweerder

Verweerder verwijst naar het medische dossier van klaagster.

III. Overwegingen en beoordeling

Op grond van de verklaringen tijdens de zitting en de documenten die aan de Klachtencommissie ter beschikking staan, overweegt de Klachtencommissie het volgende:

1. Vooraf.

Meer in het algemeen overweegt de Klachtencommissie dat verplichte zorg bij psychiatrische patiënten een ernstige inbreuk is op hun persoonlijke levenssfeer en/of lichamelijke integriteit. Deze inbreuk dient dan ook met de nodige waarborgen omkleed te zijn. Daarom worden er op zowel juridisch als medisch gebied eisen gesteld aan het mogen toepassen van verplichte zorg. Op juridisch gebied moet verplichte zorg voldoen aan de vereisten van de Wvz (onder meer vastlegging van het behandelbeleid in een zorgplan, het schriftelijk motiveren van de noodzaak tot verplichte zorg in relatie tot het ernstig nadeel en het schriftelijk kennis geven hiervan aan de patiënt).

Op medisch gebied moet verplichte zorg voldoen aan de eisen van proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid. Dat wil zeggen dat het medisch ingrijpen in verhouding moet staan tot het af te wenden ernstig nadeel, dat er geen minder ingrijpende maatregelen mogelijk zijn en dat de maatregel bijdraagt aan het bereiken van het behandeldoel en dat de patiëntveiligheid gewaarborgd is. Daarnaast moet (ambulante) verplichte zorg veilig zijn voor de patiënt, de naastbetrokkenen en de hulpverlening.

2. Algemene feiten en omstandigheden.

Klaagster is onvrijwillig opgenomen op grond van een crisismaatregel, gedateerd op 21-07-2020. De rechtbank Midden-Nederland heeft op 23-07-2020 een voortzetting van de crisismaatregel bepaald voor de periode tot en met 13-08-2020, relevant voor deze uitspraak is dat de volgende vormen van verplichte zorg noodzakelijk zijn om ernstig nadeel af te wenden:

1. Toedienen van medicatie;
2. Opnemen in een accommodatie.

Het concept behandelplan is ongedateerd en refereert aan een contact met de crisisdienst van 21-07-2020. Op 21-07-2020 heeft de psychiater klaagster schriftelijk geïnformeerd over het verlenen van verplichte zorg. Aan klaagster is een brief met informatie over het verlenen van verplichte zorg uitgereikt, waarop de redenen staan vermeld waarom de verplichte zorg wordt gegeven en waarom er geen andere mogelijkheden meer zijn dan de uitvoering van de benoemde verplichte zorg.

Op 22-07-2020 heeft klaagster een brief van het bureau geneesheer-directeur ontvangen met informatie over het dossier, huisregels en klachtenregeling.

Op 23-07-2020 heeft klaagster de klacht ingediend tegen verplichte medicatie en verplichte opname in een accommodatie.

3. Met betrekking tot klaagster.

Klaagster heeft een klachtenformulier ingediend op 23-07-2020. In de kern komt de klacht erop neer dat klaagster geen medicatie onder dwang wenst en klaagster heeft bezwaar tegen de verplichte opname in een accommodatie. Klaagster heeft zowel telefonisch als schriftelijk een aanbod van de commissie ontvangen om haar standpunt in een persoonlijk gesprek met de voorzitter van de Klachtencommissie en in aanwezigheid van de ambtelijk secretaris van de commissie naar voren te brengen. Klaagster heeft hierop niet gereageerd, de commissie stelt vast dat klaagster geen gebruik heeft gemaakt van het aanbod tot horen door de voorzitter van de klachtencommissie. Om die reden wordt de uitspraak schriftelijk gedaan zonder hoorzitting.

4. Met betrekking tot het ernstig nadeel.

Op 30-06-2020 is klaagster onder dwang opgenomen, omdat zij de voorgeschreven medicatie niet inneemt, zich afsluit voor de rest van de wereld, sprake is van ernstige zelfverwaarlozing en er ernstige psychische schade ontstaat, dit als gevolg van haar lijden aan schizofrenie. Klaagster lijkt geen ziektebesef te hebben en maatschappelijke teloorgang dreigt.

5. Met betrekking tot de verplichte zorg.

Sinds 21-07-2020 is klaagster in verplichte zorg, waarbij de rechtbank een voortzetting van de crisismachtiging heeft afgegeven tot en met 13-08-2020.

6. Beoordeling en conclusie.

M.b.t. Klachtonderdeel 1 tegen de verplichte toediening medicatie.

Op grond van het dossier concludeert de commissie dat er geen aanzegging tot verplichte medicatie in het dossier is aangetroffen. Op dit moment achten behandelaren, zo hebben zij telefonisch en per email medegedeeld aan de ambtelijk secretaris van de Klachtencommissie, dat het nog te vroeg is om een verplichte behandeling met medicatie te starten.

Ten aanzien van de medicatie heeft de commissie de volgende passages aangetroffen in het dossier van klaagster:

- 27-07-2020 medicatie (quetiapine) is opgehoogd naar 800 mg (van 600 mg);
- 26-06-2020 na het eten vroeg klaagster om haar medicatie en heeft dit onder toezicht ingenomen;
- 25-05-2020 medicatie volgens schema om 00.15 uur ingenomen in het bijzijn van een verpleegkundige;
- 24-07-2020 medicatie geweigerd.

De commissie constateert dat klaagster sinds 25-07-2020 vrijwillig, de in het concept behandelplan voorgeschreven medicatie inneemt en dat er van een medicatie onder dwang op dit moment geen sprake is.

Op grond hiervan acht de commissie de klacht tegen de verplichte toediening medicatie ongegrond.

M.b.t. Klachtonderdeel 2 tegen verplichte opname in een accommodatie.

Klaagster is bij beschikking van de burgemeester met een crisismaatregel per 21-07-2020 20:07 uur opgenomen bij Altrecht. Op de beschikking van de burgemeester staat onder nummer 6 opgenomen 'het recht op beroep tegen de crisismaatregel'. Hier staat dat betrokkene (commissie: klaagster) door middel van een schriftelijk en gemotiveerd verzoek binnen drie weken na de dag waarop de burgemeester de crisismaatregel heeft genomen bij de rechtbank een beroep kan instellen tegen de crisismaatregel.

Tegen de crisismaatregel als zodanig staat een rechtsmiddel open. Hierover acht de commissie zich niet bevoegd om een uitspraak te doen en verwijst klaagster naar voornoemde procedure.

Ten aanzien van de klacht tegen de verplichte opname in een accommodatie acht de commissie het volgende. Zoals hiervoor geschreven is de commissie niet bevoegd om de crisismaatregel als zodanig te beoordelen. Wel kan de commissie beoordelen in hoeverre de instelling, in dit geval GGZ Altrecht, al dan niet terecht klaagster verplicht heeft opgenomen in haar accommodatie. De commissie stelt vast dat er een crisismaatregel is afgegeven, gevolgd door een verlenging door de rechtbank. Altrecht heeft klaagster schriftelijk geïnformeerd op 21-07-2020 over het verlenen van verplichte zorg en het bureau geneesheer-directeur heeft klaagster de dag erna schriftelijk geïnformeerd over haar dossier, de huisregels en de klachtenprocedure. De commissie stelt vast dat Altrecht zich aan de wet- en

regelgeving heeft gehouden en dat de verplichte opname in een accommodatie correct is verlopen. De commissie oordeelt dat de klacht tegen de verplichte opname in een accommodatie ongegrond is.

De Klachtencommissie komt tot de conclusie dat:

1. Klacht tegen verplichte toediening medicatie: ongegrond is.
2. Klacht tegen verplichte opname in een accommodatie: commissie is niet bevoegd, respectievelijk de klacht is ongegrond.

IV. Uitspraak

De Klachtencommissie verklaart:

1. Klacht tegen verplichte toediening medicatie: **ongegrond**.
2. Klacht tegen verplichte opname in een accommodatie: **commissie is niet bevoegd, respectievelijk de klacht is ongegrond**.

Aldus besloten te Utrecht op 28 juli 2020 door de GGZ Klachtencommissie Patiënten en Naasten Utrecht en ondertekend door de voorzitter, XX, op 29 juli 2020:

Deze uitspraak wordt verzonden aan klaagster, verweerders, de leiding van de zorgeenheid van verweerders, de raad van bestuur, de geneesheer-directeur van de zorgeenheid, alsook de Inspecteur voor de Gezondheidszorg.

Nadat de Klachtencommissie een beslissing heeft genomen of indien de Klachtencommissie niet tijdig een beslissing heeft genomen, kunnen klaagster, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van klaagster een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht.